

ger om. Spørgsmaalet om Tilsynet er blevet berørt af de foregaaende Talere. Jeg ser saaledes paa det, at vi med Hensyn til Folkeskolen maa staa overfor Afskaffelsen af det, man kalder det gejstlige Tilsyn, og det glædede mig, at det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) gav sin Tilslutning til, at Biskopperne og Provsterne kunde blive fri for det Arbejde, de her har haft. Jeg tror, vi maa have dette Tilsyn erstattet af stedlige Udvalg, valgte af Forældrene, saadan at man omkring hver Skole faar en levende interesseret Forældrekreds i Forbindelse med et vejledende fagligt Tilsyn, udgaaet fra Skolens egen Kreds. Det er mig ubegribeligt, at man ikke for længst er kommet dertil, at man med Hensyn til Tilsyn med Arbejdet indenfor Folkeskolen henvender sig til erfarne Skolemænd, der som ingen andre vil have Betingelser for at kunne øve dette Tilsyn og give dem af deres Kolleger, der ønsker det, Raad og Vejledning. Det bliver sikkert den Vej, man kommer til at gaa.

Endelig vil det store Spørgsmaal om Religionsundervisningens Stilling i Skolen og paa Seminarierne nødvendigvis blive drøftet. Jeg benytter her Lejligheden til at vende mig mod den Paastand, som man kan høre fremsat af Folk, der ikke ved bedre Besked: at det radikale Venstre paa sit Program skulde have Religionsundervisningens Afskaffelse i Folkeskolen. Dette er ganske urigtigt og har intet som helst med Virkeligheden at gøre. Det, vi ønsker, er at overlade Spørgsmaalet om Religionsundervisningen til Lærerne og Forældrene, og jeg gad vide, hvem der i dette Øjeblik vilde komme og sige, at andre skal afgøre det Spørgsmaal end netop Forældrene, som sætter Børnene i Skolen. Og dernæst ønsker vi, at Religionsundervisningen ikke skal gives af Lærere, som ikke frivilligt ønsker at give den. Jeg tror heller ikke, der vil være mange, der vil holde paa, at man skal tvinge Lærere til at give Religionsundervisning. Det kan meget let lade sig ordne saadan, at man skaffer Religionsundervisningen en Plads indenfor Folkeskolen, der efter min Mening vil være af langt mere Værdi baade for Skolen og for selve Religionsundervisningen end den, vi har nu, naar vi siger, det bliver en Sag, som Forældrene og Lærerne kommer til at staa frit overfor. Vi ønsker ikke, der skal øves nogen Tvang her, og saa kan man meget let faa det ordnet saaledes, at dersom der skulde være en Lærer, som ikke ønskede at undervise i det Fag

— og det behøver ikke at være, fordi han er afgjort Modstander af Religionen, det kan være, fordi han siger: jeg magter ikke at undervise i det Fag —, blev paa Skolens Timeplan denne Undervisning lagt hen til Slutningen eller Begyndelsen af Undervisningen, og man skaffede en anden Lærer, der tog den Undervisning, naar Forældrene ønskede det. Det er den eneste rationelle Løsning af det Spørgsmaal, at man yder fuld aandelig Frihed og lægger Afgørelsen og Ansvar ud til de rette, og det er her Forældrene.

I denne Forbindelse vil jeg gerne udtale min Glæde over, at vi forhaabentlig nu staaer ved Begyndelsen til en Reform ogsaa her, nemlig den at komme bort fra den Lærebogstvang, vi har haft indenfor den danske Folkeskole, og som vi har den Dag i Dag. Gang paa Gang, naar man rejser det Spørgsmaal: Hvorfor bliver I ved med denne stærke Udenadslæren af Katekismus, hvorfor bruger I denne dogmatiske Undervisning? svares der og svares med fuld Ret: Det er, fordi saadan skal vi gøre. Jeg tror ikke, vi faar indført andre og nye Forhold her, før vi ved en Beslutning af Lovgivningsmagten siger: Nu staaer Lærerne frit, de staaer frit ogsaa med Hensyn til, hvordan de vil drive denne Undervisning, og vi forlanger ikke andet, end at Balle og Balslev, og hvad disse Taareperser for danske Børn hedder, ikke skal blive ved at beherske Religionsundervisningen indenfor den offentlige Skole.

Jeg ønsker endelig at sige, at jeg mener, at Befolkningen maa have en større Indflydelse paa Lærernes Ansættelse, end den har nu; den har i Virkeligheden kun Indstillingsret. Vi bør komme til, at den faar Lov til at vælge den Lærer, den vil have. Faar vi det indført, tror jeg, vi med det samme er fuldkommen ude over de ubehagelige § 8-Stridigheder, som man har haft, men som jeg tror nu er ved at forsvinde. Med disse Ord skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig Fremme og udtale Haab om, at der i den store Skolekommission maa blive udført et Arbejde til Gavn for vor Ungdom og til Lykke for vort Folks Fremtid.

J. Oskar Andersen: Under Finanslovedebatten udtalte Ministeren sin meget pessimistiske Betragtning af hele vort Skolevæsen. Han udtalte, at vore Skoleforhold befinder sig i et Kaos, et Virvar for Øjeblikket, og at ganske særlig Folkeskolen er i en meget daarlig Forfatning.